

som paa Faderens eget udtrykkelige Forlangende fik sin Afslutning her paa de fattiges Gravplads.

Straks efter Begravelsen kørte Borgmesteren og det øvrige Købstadfølge bort. Særlig havde Borgmesteren travlt med at komme afsted for ikke at kompromiteres ved en for nær Berøring med en politisk Oprører. Ogsaa Byens egne Folk sagde Farvel ved Kirkegaardsporten efterat de havde forstaaet, at der ikke vankede nogen Indbydelse til Middagsmad i Sørgehuset.

Men det tog Tid før alle fik givet Haanden, saa Familien kunde komme hjem. Navnlig flokkedes der stadig Folk omkring Tyge for at høre Nyt om den spændte politiske Situation.

De øvrige Søskende stod tilsidst ganske forladte og var syge af Utaalmodighed for at komme afsted. Den dekorerede Instrumentmager og en anden ældre Broder, der var Skolelærer og Kirkesanger, stod for sig selv et Stykke borte og vendte Ryggen til den politiserende Gruppe. Instrumentmageren, der bar høj Hat med Flor og Diplomatfrakke, støttede sig anstandsfuldt til sin stramt oprullede Silkeparaply. Med kunstlet Henrykkelse beskuede han det for-aarsgrønne Landskab, mens Blodet løb ham til og fra de dirrende Kinder.

Skolelæreren var en kødtung, okseagtig Skikkelse med Brystet dækket af et stort Skæg. Hans Øjne